

Mala parella de samba

El nou president de la Cambra de Diputats del Brasil farà la vida més complicada a Dilma Rousseff.

El nou president del Congrés brasiler, Eduardo Cunha, celebra la seva elecció.

Un nou Congrés sempre serà una molèstia per a la presidenta del Brasil. Després d'haver guanyat la reelecció a l'octubre passat amb majoria simple, Dilma Rousseff té un mandat feble. S'enfronta als talls d'energia, escassetat d'aigua i una probable

recessió. A més, ha de frenar el creixent dèficit fiscal per mantenir el grau d'inversió del crèdit de Brasil.

A més de tot això, ha de bregar amb un escàndol de corrupció de gran envergadura en Petrobras, el gegant petroler estatal. Per pressions, Maria das Graças

Foster, cap de l'empresa i aliada de la presidenta, ha presentat la seva dimissió juntament amb cinc executius.

Rousseff ha vist per primera vegada com d'obstructiu pot ser el Congrés. L'1 de febrer, contra els seus desitjos, la cambra baixa va triar Eduardo Cunha del

Partit del Moviment Democràtic Brasiler (PMDB) president de la Cambra dels Diputats.

Sobre el paper, el Cunha és un aliat del Partit dels Treballadors (PT). El seu vicepresident, Michel Témer, és el cap nacional del PMDB. El partit disposa de sis dels 39 ministeris en el nou govern. Però com a congressista independent, el nou president ha estat molt crític durant el primer mandat de Rousseff. "La majoria de les derrotes del govern tenen les seves empremtes", diu João Castro Neves, membre de la consultora Euràsia Group. El senyor Cunha va donar suport al rival a les eleccions de l'any passat.

Els seus estratagemes i el gran coneixement del reglament del Congrés fan que els aficionats brasilers de *House of cards*, un drama de televisió nord-americà sobre la política de Washington, el comparin amb Frank Underwood, el desprietat protagonista de la sèrie. Com a president, Cunha pot intervenir en les lleis que no li agraden o donar suport als congressistes que li vingui de gust. Un diputat federal per Rio de Janeiro des de 2003 que s'ha convertit en defensor dels diputats.

Això explica el marge de victòria i la derrota de Rousseff. Des del principi Cunha va ser el favorit per vèncer Arlindo Chinaglia, l'inepte candidat del president de PT, i l'oposició, i Júlio Delgado, del Partit Socialista Brasiler. La sorpresa va ser unànime quan Cunha va aconseguir fer-ho a la primera ronda, amb gairebé el doble del nombre de vots que Chinaglia. Pitjor encara, en l'inútil intent de convèncer els congressistes que es possessin de la seva banda, el PT va renunciar a altres posicions de lideratge a la Cambra de Diputats i el control de les comissions més selectes.

Un revés per a la legislació prevista per Rousseff, que es resumeix en un missatge al Congrés el 2 de febrer. Inclou la subhasta d'obres d'infraestructura per al sector privat, la racionalització de la llicència ambiental, i impulsar el crèdit al sector privat i la creació de 3 milions d'habitatges barats. Els resultats de la cursa per la presidència suggereixen que el nucli del govern està per sota de la meitat dels 513 escons a la Cambra de Diputats, assenyala Thomaz Favaro de la consultora Control Risks.

La lluita més dura serà sobre la reforma dels drets, com ara les pensions, per

La presidenta del Brasil ha vist per primera vegada com d'obstructiu pot ser el Congrés

tal de posar les finances públiques sobre una base segura. "El Congrés li cobrarà un alt preu per cada mesura que hagi de passar", es preocupa Marc Lisboa, membre de l'escola de negocis Insper. Cunha ja s'ha compromès a posar a votació una esmena constitucional perquè el govern esborri definitivament la despesa addicional dels fons reservats autoritzada pel Congrés. Es podria eliminar en la despesa anual la lliure disposició de la presidenta, de més de 8 milions de reals (2,56 milions d'euros). Com a conseqüència, al govern li costaria més aconseguir l'objectiu de superàvit primari (abans del pagament d'interessos) de 66 milions de reals, o un 1,2% del PIB, el 2015.

El Congrés no donarà treva a Rousseff amb Petrobras. L'oposició exigeix una tercera investigació sobre l'assumpte. Cunha sembla que hi està disposat, però ha descartat accions per impugnar Rousseff, que fins ara no ha estat implicada personalment en l'escàndol.

Arran de la seva derrota al Congrés, el Planalto, com és conegut el palau presidencial, ha llançat una ofensiva atractiva. La presidenta va felicitar el president acabat d'elegir. Pepe Vargas, el ministre encarregat de les relacions amb altres poders de l'Estat, va dir de broma que fins i tot després d'un partit de futbol desagradable "els amics seuen i beuen cervesa". Rousseff pot, a canvi del suport dels congressistes, distribuir prebendes en els ministeris i en un grapat de grans empreses controlades per l'Estat (encara que no de Petrobras, on és probable que sigui un gerent experimentat qui substitueixi la senyora Foster).

Cunha no és un opositor dogmàtic, diu que està obert a la persuasió. Però, tal com va jurar després de la seva elecció, el Congrés té la intenció d'exercir la seva independència, "sigui del grat del Planalto o no".

© The Economist
Traducció d'Almudena Iglesias